

31997R1466

2.8.1997

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 209/1

ROZPORZĄDZENIE RADY NR 1466/97/WE**z dnia 7 lipca 1997 r.****w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 103 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 189c Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) celem Paktu Stabilności i Wzrostu są sprawne finanse państwa jako sposób wzmocnienia warunków sprzyjających stabilności cen oraz osiągnięciu silnego trwałego wzrostu przyczyniającego się do tworzenia miejsc pracy;
- (2) Pakt Stabilności i Wzrostu składa się z niniejszego rozporządzenia, którego celem jest wzmocnienie nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych, rozporządzenia Rady nr 1467/97/WE ⁽³⁾, którego celem jest przyspieszenie i wyjaśnienie wdrażania procedury nadmiernego deficytu oraz uchwały Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 1997 r. dotyczącej Paktu Stabilności i Wzrostu ⁽⁴⁾, w której, zgodnie z art. D Traktatu o Unii Europejskiej, zawarte są wiążące wytyczne polityczne służące wdrażaniu Paktu Stabilności i Wzrostu w sposób rygorystyczny i termi-

nowy, a w szczególności przestrzeganiu średniookresowego celu osiągnięcia wyniku zbliżonego do równowagi lub nadwyżki budżetowej, do czego zobowiązują się wszystkie Państwa Członkowskie, oraz podejmowaniu korygujących działań budżetowych, które Państwa te uznają za niezbędne do realizacji celów ich programów stabilności i konwergencji w wypadku uzyskania informacji wskazujących na rzeczywiste lub spodziewane znaczne rozbieżności w stosunku do średniookresowych celów budżetowych;

- (3) w trzecim etapie Unii Gospodarczej i Walutowej (UGW) Państwa Członkowskie są wyraźnie zobowiązane, zgodnie z art. 104c Traktatu, do unikania nadmiernego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych; zgodnie z art. 5 protokołu (Nr 11) do Traktatu w sprawie niektórych postanowień dotyczących Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, art. 104c ust. 1 nie dotyczy Zjednoczonego Królestwa przed jego przejściem do trzeciego etapu; jednakże Zjednoczone Królestwo jest zobowiązane, na mocy art. 109e ust. 4, czynić wysiłki na rzecz unikania nadmiernego deficytu;

- (4) przestrzeganie średniookresowego celu osiągnięcia wyniku zbliżonego do równowagi lub nadwyżki budżetowej pozwoli Państwom Członkowskim na opanowanie normalnych cyklicznych wahań przy jednoczesnym utrzymaniu deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w granicach 3 % w stosunku do wartości bazowej PKB;

- (5) istnieje potrzeba uzupełnienia procedury wielostronnego nadzoru określonej w art. 103 ust. 3 i 4 systemem wczesnego ostrzegania, w ramach którego Rada będzie ostrzegać Państwo Członkowskie we wczesnym etapie o potrzebie podjęcia korygujących działań budżetowych w celu zapobieżenia nadmiernemu deficytowi;

⁽¹⁾ Dz.U. C 368 z 6.12.1996, str. 9.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 28 listopada 1996 r. (Dz.U. C 380 z 16.12.1996, str. 28), wspólne stanowisko Rady z dnia 14 kwietnia 1997 r. (Dz.U. C 146 z 30.5.1997, str. 26) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 maja 1997 r. (Dz.U. C 182 z 16.6.1997).

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 236 z 2.8.1997, str. 1.

- (6) procedura wielostronnego nadzoru określona w art. 103 ust. 3 i 4 winna ponadto kontynuować monitorowanie szerokiego zakresu działań w sferze gospodarczej w poszczególnych Państwach Członkowskich oraz we Wspólnocie, a także zgodność ich polityk gospodarczych z ogólnymi wytycznymi gospodarczymi, o których mowa w art. 103 ust. 2; do monitorowania rozwoju tych działań wskazane jest przedstawienie informacji w formie programów stabilności i konwergencji;
- (7) istnieje potrzeba wykorzystania w programach konwergencji użytecznych doświadczeń zdobytych w pierwszych dwóch etapach unii gospodarczej i walutowej;
- (8) Państwa Członkowskie przyjmujące jednolitą walutę, zwane dalej „uczestniczącymi Państwami Członkowskimi”, osiągnęły, zgodnie z art. 109j, wysoki stopień trwałej konwergencji, w szczególności stabilności finansów publicznych; utrzymanie zdrowych pozycji budżetowych przez te Państwa Członkowskie będzie konieczne dla wspierania stabilności cen oraz wzmocnienia warunków trwałego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; Państwa Członkowskie powinny przedstawić średniookresowe programy, zwane dalej „programami stabilności”; należy zdefiniować zasadniczą zawartość takich programów;
- (9) Państwa Członkowskie, które nie przyjmują jednolitej waluty, zwane dalej „nieuczestniczącymi Państwami Członkowskimi”, będą musiały prowadzić politykę, której celem będzie osiągnięcie dużego stopnia trwałej konwergencji; te Państwa Członkowskie powinny przedstawić średniookresowe programy, zwane dalej „programami konwergencji”; należy zdefiniować zasadniczą zawartość takich programów konwergencji;
- (10) w rezolucji z dnia 16 lipca 1997 r., dotyczącej ustanowienia mechanizmu kursowego w trzecim etapie Unii Gospodarczej i Walutowej, Rada Europejska określiła wiążące wytyczne polityki, zgodnie z którymi w trzecim etapie UGW będzie ustanowiony mechanizm kursowy, zwany dalej „MK2”. Zostanie ustalony centralny kurs walut nieuczestniczących Państw Członkowskich w stosunku do euro, który pozwoli na ocenę prawidłowości polityki prowadzonej przez te państwa; MK2 pomoże także chronić te państwa oraz Państwa Członkowskie przyjmujące euro przed niepożądaną presją na rynkach walutowych; niemniej jednak, aby Rada mogła sprawować stosowny nadzór, nieuczestniczące Państwa Członkowskie, które nie dołączą do MK2, zaprezentują swoją politykę w programach konwergencji, której celem jest stabilność, a więc unikanie niedostosowania realnych kursów walutowych i nadmiernych wahań nominalnych kursów walutowych;
- (11) trwała zbieżność fundamentów gospodarczych to warunek konieczny utrzymania trwałej stabilności kursów walut;
- (12) należy ustalić harmonogram przekazywania programów stabilności i programów konwergencji oraz ich aktualizacji;
- (13) dla potrzeb przejrzystości i informowania społeczeństwa konieczne jest, aby Państwa Członkowskie publikowały swoje programy stabilności oraz swoje programy konwergencji;
- (14) Rada, badając i monitorując zarówno programy stabilności, jak i konwergencji, szczególnie w zakresie średniookresowych celów budżetowych lub ścieżki dostosowań w tym kierunku, powinna uwzględnić odpowiednie cechy cykliczne i strukturalne gospodarki poszczególnych Państw Członkowskich;
- (15) w tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na poważne odchylenia pozycji budżetowych od celu osiągnięcia wyniku zbliżonego do równowagi lub nadwyżki budżetowej; wskazane jest, aby Rada udzieliła danemu Państwu Członkowskiemu wczesnego ostrzeżenia, zanim deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych stanie się nadmierny; w przypadku ciągłego deficytu w danym Państwie, Rada może uznać za celowe wzmocnienie swoich zaleceń i podanie ich do wiadomości publicznej; odnośnie do nieuczestniczących Państw Członkowskich, Rada może zalecić im podjęcie działań mających wprowadzić w życie programy konwergencji;
- (16) zarówno programy konwergencji, jak i programy stabilności prowadzą do spełnienia warunków konwergencji gospodarczej określonych w art. 104c,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

SEKCJA 1

CEL I DEFINICJE

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie określa zasady dotyczące zawartości, przekazywania, badania i monitorowania programów stabil-

ności i programów konwergencji, stanowiące element wielostronnego nadzoru sprawowanego przez Radę, którego celem jest zapobieganie na wczesnym etapie wystąpieniu nadmiernego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz wspieranie nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych.

Artykuł 2

Dla celów niniejszego rozporządzenia termin „uczestniczące Państwa Członkowskie” oznacza te Państwa Członkowskie, które przyjmują jednolitą walutę zgodnie z Traktatem, a „nieuczestniczące Państwa Członkowskie” stanowią te, które nie przyjęły jednolitej waluty.

SEKCJA 2

PROGRAMY STABILNOŚCI

Artykuł 3

1. Każde uczestniczące Państwo Członkowskie będzie przekazywać Radzie i Komisji w regularnych odstępach czasu informacje potrzebne do wielostronnego nadzoru, w trybie określonym art. 103 Traktatu, w formie programu stabilności stanowiącego zasadniczą podstawę stabilności cen oraz silnego i trwałego wzrostu sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy.
2. Program stabilności będzie zawierać następujące informacje:
 - a) średniookresowy cel osiągnięcia wyniku zbliżonego do równowagi lub nadwyżki budżetowej oraz ścieżka dostosowań w tym kierunku, a także przewidywane zmiany relacji długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB;
 - b) podstawowe założenia dotyczące spodziewanego rozwoju sytuacji gospodarczej i ważnych zmiennych ekonomicznych, mających znaczenie dla realizacji programu stabilności, takich jak rządowe wydatki inwestycyjne, wzrost produktu krajowego brutto (PKB) w ujęciu realnym, poziom zatrudnienia i inflacja;
 - c) opis działań podejmowanych i/lub proponowanych w ramach polityki budżetowej i innych polityk gospodarczych, by osiągnąć cele programu, a w przypadku podstawowych działań w ramach polityki budżetowej, ocenę ich wpływu na budżet w ujęciu ilościowym;
 - d) analiza, w jaki sposób zmiany podstawowych założeń ekonomicznych mogłyby wpłynąć na saldo oraz dług sektora instytucji rządowych i samorządowych.

3. Informacje dotyczące zmian relacji nadwyżki/deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB, zmian relacji długu tego sektora do PKB oraz zmian podstawowych założeń ekonomicznych określonych w ust. 2 lit. a) i b) będą przedkładane w ujęciu rocznym i będą obejmować, oprócz roku bieżącego i ubiegłego, przynajmniej trzy następne lata.

Artykuł 4

1. Programy stabilności zostaną przekazane do dnia 1 marca 1999 r. W późniejszym okresie aktualizacje programów będą przekazywane corocznie. Państwo Członkowskie, które przyjmuje jednolitą walutę w późniejszym etapie, przedstawi swój program stabilności w ciągu sześciu miesięcy od podjęcia przez Radę decyzji o jego uczestnictwie we wspólnej walucie.
2. Państwa Członkowskie będą publikować swoje programy stabilności i ich aktualizacje.

Artykuł 5

1. Na podstawie oceny dokonanej przez Komisję i Komitet ustanowiony zgodnie z art. 109c Traktatu Rada zbada, w ramach wielostronnego nadzoru przewidzianego art. 103, czy średniookresowy cel budżetowy przedstawiony w programie stabilności uwzględnia margines bezpieczeństwa, mający zapewnić uniknięcie nadmiernego deficytu, czy założenia ekonomiczne, na których opiera się program, są realistyczne oraz czy podejmowane i/lub proponowane działania wystarczą, by osiągnąć zamierzoną ścieżkę dostosowań prowadzącą do średniookresowego celu budżetowego.

Rada zbada ponadto, czy zawartość programu stabilności pozwala na ściślejszą koordynację polityk gospodarczych, a także, czy polityki gospodarcze poszczególnych Państw Członkowskich są zgodne z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej.

2. Rada zbada program stabilności, o którym mowa w ust. 1, w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od przekazania programu. Rada zaopiniuje program, opierając się na zaleceniu Komisji, po zasięgnięciu opinii Komitetu ustanowionego art. 109c. Kiedy, zdaniem Rady, zgodnie z art. 103, cele i zawartość programu powinny być wzmocnione, Rada, zgodnie ze swoim stanowiskiem, zaleci danemu Państwu Członkowskiemu dokonanie korekty programu.

3. Aktualizacje programów stabilności badane są przez Komitet ustanowiony w myśl art. 109c na podstawie oceny dokonanej przez Komisję; w razie potrzeby aktualizacje programów mogą być także zbadane przez Radę, zgodnie z procedurą określoną w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 6

1. W ramach wielostronnego nadzoru określonego w art. 103 ust. 3 Rada monitoruje wdrażanie programów stabilności, na podstawie informacji przekazywanych przez uczestniczące Państwa Członkowskie oraz ocen dokonanych przez Komisję i Komitet powołany zgodnie z art. 109c, w szczególności pod kątem stwierdzenia znacznej rzeczywistej lub spodziewanej rozbieżności między pozycją budżetową a średniookresowym celem budżetowym lub ścieżką dostosowań w tym kierunku, które zostały sformułowane w programie w stosunku do nadwyżki/deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych.

2. Jeżeli Rada stwierdzi znaczną rozbieżność między pozycją budżetową a średniookresowym celem budżetowym lub ścieżką dostosowań w tym kierunku, kieruje wobec danego Państwa Członkowskiego jako wczesne ostrzeżenie przed wystąpieniem nadmiernego deficytu, zalecenie podjęcia koniecznych działań dostosowawczych, zgodnie z art. 103 ust. 4.

3. Jeżeli w toku późniejszego monitorowania Rada oceni, że rozbieżność między pozycją budżetową a średniookresowym celem budżetowym lub ścieżką dostosowań w tym kierunku utrzymuje się bądź powiększa, wyda danemu Państwu Członkowskiemu zalecenie, zgodnie z art. 103 ust. 4, bezwzględnego podjęcia działań korygujących; może również, zgodnie z treścią tego artykułu, podać swoje zalecenie do wiadomości publicznej.

SEKCJA 3

PROGRAMY KONWERGENCJI

Artykuł 7

1. Każde nieuczestniczące Państwo Członkowskie będzie przekazywać Radzie i Komisji w regularnych odstępach czasu informacje potrzebne do wielostronnego nadzoru, zgodnie z art. 103, w formie programu konwergencji stanowiącego zasadniczą podstawę stabilności cen oraz silnego i trwałego wzrostu sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy.

2. Program konwergencji zawiera następujące informacje, szczególnie na temat zmiennych związanych z konwergencją:

a) średniookresowy cel osiągnięcia wyniku zbliżonego do równowagi lub nadwyżki budżetowej oraz ścieżka dostosowań w tym kierunku, a także przewidywane zmiany relacji długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB; średniookresowe cele polityki monetarnej, relacje między nimi a stabilnością cen i kursów walutowych;

b) podstawowe założenia dotyczące spodziewanego rozwoju sytuacji gospodarczej i ważnych zmiennych ekonomicznych, mających znaczenie dla realizacji programu konwergencji, takich jak rządowe wydatki inwestycyjne, wzrost produktu krajowego brutto (PKB) w ujęciu realnym, poziom zatrudnienia i inflacja;

c) opis działań podejmowanych i/lub proponowanych w ramach polityki budżetowej i innych polityk gospodarczych, by osiągnąć cele programu konwergencji, a w przypadku podstawowych działań w ramach polityki budżetowej, ocenę ich wpływu na budżet w ujęciu ilościowym;

d) analiza, w jaki sposób zmiany podstawowych założeń ekonomicznych mogłyby wpłynąć na saldo oraz dług sektora instytucji rządowych i samorządowych.

3. Informacje dotyczące zmian relacji nadwyżki/deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB, zmian relacji długu tego sektora do PKB oraz zmian podstawowych założeń ekonomicznych określonych w ust. 2 lit. a) i b) będą przedkładane w ujęciu rocznym i będą obejmować, oprócz roku bieżącego i ubiegłego, przynajmniej trzy następne lata.

Artykuł 8

1. Programy konwergencji zostaną przekazane do dnia 1 marca 1999 r. W późniejszym okresie aktualizacje programów będą przekazywane corocznie.

2. Państwa Członkowskie będą publikować swoje programy konwergencji i ich aktualizacje.

Artykuł 9

1. Na podstawie oceny dokonanej przez Komisję i Komitet ustanowiony zgodnie z art. 109c Traktatu Rada zbada, w ramach wielostronnego nadzoru przewidzianego art. 103, czy średniookresowy cel budżetowy przedstawiony w programie konwergencji uwzględnia margines bezpieczeństwa, mający zapewnić uniknięcie nadmiernego deficytu, czy założenia ekonomiczne, na których opiera się program, są realistyczne oraz czy podejmowane i/lub proponowane działania wystarczą, by osiągnąć zamierzoną ścieżkę dostosowań prowadzącą do średniookresowego celu budżetowego oraz trwałą zbieżność.

Rada zbada ponadto, czy zawartość programu konwergencji pozwala na ściślejszą koordynację polityk gospodarczych, a także, czy polityki gospodarcze poszczególnych Państw Członkowskich są zgodne z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej.

2. Rada zbada program konwergencji, o którym mowa w ust. 1, w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od przekazania programu. Rada zaopiniuje program, opierając się na zaleceniu Komisji, po zasięgnięciu opinii Komitetu ustanowionego

art. 109c. Kiedy, zdaniem Rady, zgodnie z art. 103, cele i zawartość programu powinny być wzmocnione, Rada, zgodnie ze swoim stanowiskiem, zaleci danemu Państwu Członkowskiemu dokonanie korekty programu.

3. Aktualizacje programów konwergencji badane są przez Komitet ustanowiony w myśl art. 109c na podstawie oceny dokonanej przez Komisję; w razie potrzeby aktualizacje programów mogą być także zbadane przez Radę, zgodnie z procedurą określoną w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 10

1. W ramach wielostronnego nadzoru określonego w art. 103 ust. 3 Rada monitoruje wdrażanie programów konwergencji na podstawie informacji przekazywanych przez nieuczestniczące Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia oraz ocen dokonanych przez Komisję i Komitet powołany zgodnie z art. 109c Traktatu, w szczególności pod kątem stwierdzenia znacznej rzeczywistej lub spodziewanej rozbieżności między pozycją budżetową a średniookresowym celem budżetowym lub ścieżką dostosowań w tym kierunku, które zostały sformułowane w programie w stosunku do nadwyżki/deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych.

Ponadto Rada będzie monitorować politykę gospodarczą nieuczestniczących Państw Członkowskich pod kątem celów programów konwergencji, aby zapewnić, iż prowadzona przez nie polityka zmierza ku stabilności, a także, aby uniknąć niedostosowania realnych kursów walutowych i nadmiernych wahań nominalnych kursów walutowych.

2. Jeżeli Rada stwierdzi znaczną rozbieżność między pozycją budżetową a średniookresowym celem budżetowym lub ścieżką dostosowań w tym kierunku, kieruje wobec danego Państwa Członkowskiego jako wczesne ostrzeżenie przed wystąpieniem nadmiernego deficytu zalecenie podjęcia

koniecznych działań dostosowawczych, zgodnie z art. 103 ust. 4.

3. Jeżeli w ramach późniejszego monitorowania Rada oceni, że rozbieżność między pozycją budżetową a średniookresowym celem budżetowym lub ścieżką dostosowań w tym kierunku utrzymuje się bądź powiększa, wyda danemu Państwu Członkowskiemu zalecenie, zgodnie z art. 103 ust. 4, bezwłocznego podjęcia działań korygujących; może również, zgodnie z treścią tego artykułu, podać swoje zalecenie do wiadomości publicznej.

SEKCJA 4

POSTANOWIENIA WSPÓLNE

Artykuł 11

W ramach wielostronnego nadzoru opisanego w niniejszym rozporządzeniu Rada dokona wszechstronnej oceny opisanej w art. 103 ust. 3.

Artykuł 12

Zgodnie z treścią drugiego punktu art. 103 ust. 4, Przewodniczący Rady i Komisja uwzględnią w sprawozdaniu składanym Parlamentowi Europejskiemu rezultaty wielostronnego nadzoru przeprowadzonego na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1998 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lipca 1997 r.

W imieniu Rady
J.-C. JUNCKER
Przewodniczący